

รธน. มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๒๖๔
ป.วิ.พ. มาตรา ๑ (๒) (๓) (๗) มาตรา ๕๕ และมาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๙๐
พ.ร.ก. บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑

กรณีผู้ร้องอ้างว่าพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ และ
มาตรา ๓๑ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑
ถึงมาตรา ๓ แต่ผู้ร้องไม่ได้ระบุให้ศาลดำเนินการอย่างไร และไม่ได้อ้างเหตุผลขึ้นสนับสนุนโดยชัดแจ้ง
จึงไม่เป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ (๔)
ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่พิจารณาวินิจฉัย

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ บัญญัติให้สถาบัน
การเงินบริษัทบริหารสินทรัพย์ของรัฐต้องโอนสินทรัพย์โดยคุณภาพ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓
ทั้งหมดให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับสถาบัน
การเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ของรัฐรวมทั้งลูกหนี้ของสถาบันหรือบริษัทดังกล่าว จึงเป็นการจำกัด
สิทธิเสรีภาพของบุคคลเท่าที่จำเป็นในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ให้กระทำได้ และให้
ความคุ้มครองแก่สถาบันและบริษัทดังกล่าวอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งไม่มีข้อความที่จำกัดขอบเขตแห่งสิทธิ
หรือจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ แต่อย่างใด และมาตรา ๓๑ บัญญัติให้
บสท. รับโอนทรัพย์สินจากสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์อื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐
ได้ โดยความสมัครใจแต่ต้องอยู่ในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๑ (๑) ถึง (๔) ไม่เป็นการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพ ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และไม่มีข้อความที่จำกัดขอบเขต
แห่งสิทธิหรือจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา
๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ และบทบัญญัติมาตรา ๓๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐
เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๗

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๙๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด
ว่าด้วยการบังคับคดี เมื่อคดีตามคำร้องนี้ยังไม่มีการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเกิดขึ้น จึงไม่ใช่
บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรา ๑ (๒)
(๓) (๗) เป็นการให้ความหมายของถ้อยคำในกฎหมายที่ไม่มีลักษณะที่จะชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔
มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ ในส่วนมาตรา ๕๕ ไม่ชัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัย
ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ และบทบัญญัติดังกล่าวเป็นเรื่องการใช้สิทธิ
ทางศาลของบุคคลเพื่อให้ศาลเป็นผู้พิจารณาพิพากษาหรือชี้ขาดข้อพิพาท เมื่อมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิหรือ
หน้าที่ของบุคคลตามกฎหมาย ไม่มีข้อความที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคล
ที่ถูกละเมิด เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับกับบุคคลโดยทั่วไปไม่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ และไม่มีข้อความ

ที่จำกัดขอบเขตแห่งสิทธิหรือจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔
มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

ย่อโดย นายเอกชัย นุ่นทิพย์
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นางสาวไปรยา ทัดนสกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑๑

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ